

18/10/2002

In 't Visserskwartier geboren heeft Dolf Dasseville nooit de volkse zin van het leven verloren...

„Oostende is niet meer zoals vroeger”

Uit de mond van Bubbelinne, Lucy Monti, Irma Westerlinck en Lucy Loes klonk het dat tig aan hun broek zouden lappen. Welnu Adolf Dasseville — omwille van Hitler onzalige re kaaievent zijn. De ooievaar bracht hem *In de Groene Workel*, winkeltje rechtover slaan en, tussen vinger en duim, een snuiftje in 't neusgat pramen. Tijd van de rode doen, dan behield hij die gedragslijn zijn hele leven lang. Maar of hij nu de oorlog hij als tiener van de pier in 't zeesop dook en ouder wordend met Keuntje, Valentino, wildste jongeventendromen kon waarmaken. 't Kon helemaal niet meer op toen hij — de carnavaleske *Orde van de Haas* oprichtte.

ze op de vismarkt waren geboren en als men de wereld zou verzetten... zij dat vierkan-
gedachtenis tot Dolf herdoopt — geboren in 't *Sjiesje-swa-sjooiestratje* kon geen echte-
De Nieuwe Zaal, generale stop voor de viswuvetjes die er een stout achter de nek konden
zakdoeken met witte bollen *om under kegge te snuten*... Liet Dolf zich als snotneus niet
passeerde in Engeland of niet, nooit zou hij zijn Oostendse Visserskaai vergeten. Daar waar
Nieuwe Zaal, Minerva, Petit-Casino, Achtrenhuis en *cafeetjes-dronken-Visserskaai* de
hoe was 't verdikkedju toch mogelijk — samen met Fikken Stevelinck en Gaspard Schmidt

Visserskaai, schepen en zèegat : kunnen we Dolf Dasseville wel op een mooier visitekaartje plakken ? Als kaaievent maakte hij alles mee wat er in Oostende mee te maken viel. Vandaag jeunt hij zich met vier echte vrienden : „André Vanbesien de toffe gast, die veel werkte in zijn leven ; Herman Meulemeester de goeie knul die altijd bereid is om iemand te helpen ; Juultje Jonckheere die zeker al een halve eeuw mijn beste maat is ; Roger Dehondt die ik op de handen draag voor het 'poosje' verse vis waarvoor hij al eens zorgt..." (Foto ET)

In 't gezin van Adolf Dasseville en Romanie Verstraete (weeskind uit Eernegem) geboren in 't jaar 1926 zou Dolf later nog Raymond en Lievin als jongere broers krijgen. Pa was als vislosser van in de heel vroege nog donkere uren aan 't werk... en vulde dit tijdens de dag aan om als commissaris in de statie pakjes te versassen.

Als kleuter liep Dolf school bij de Broeders van Liefde, naderhand in de stedelijke Vanneveschool tegenaan de vleesmarkt om uiteindelijk in de Vissersschool — in de Schippersstraat waar thans sociale woningen zijn — voor een hartewens te gaan, varen.

— **Jouw sloeber- en tiener-tijd...**

Visserskwartier en zeewijding

— **Dolf** : „Ik heb me zeker nooit laten doen. In die dagen maakten auto's het overdonderend verkeer nog niet uit, zodat er nogalwat op straat kon gevoetbald worden. Zoals iedere valabele telg van 't Visserskwartier kon ik goed zwemmen en doken we als gastje van 12 van de pier 't Noordzeesop in : dat ging er niet alleen om van het hoogste punt de sprong te wagen... maar ook om hierna het langst onder water te blijven.”

— **Toen de 'Zèwiedienge' heel heilig was...**

— **Dolf** : „Godverdoosje, als die processie uitging was dat nogal iets langs onze kanten : op het Visserskwartier werd aan alle ramen gekronkt met Onze-Lieve-Heer- en Onze-Lieve-Vrouwebeeldjes. Om van de deemoed pinkelende kaarsjes niet te spreken. Waar is die tijd toch ? Toen we door de niet-verkeersvrije Kapellestraat trokken, zingend 'Lijk Petrus wandelt op de baren' en prinses Marie-José en prins

Boudewijn — einde Vlaander-ramp op de dijkpromenade — de koninklijke genodigden waren op de eretribune naast het gelegenheidsaltaar vanwaar de zee werd gezegend.”

— **Ook een sportieve ziel ?**

— **Dolf** : „Na de oorlog voetbalde ik bij de KVGGO-inal-

lers als halfback. Jacques Neyrinck was toen onze verzorger.”

Als we Dolf vragen van wie hij ooit zijn eerste *totje* heeft gekregen, was dit volgens hem van een Engels meisje : „Een schoon zwart trientje, dat op zeker ogenblik als prinses

Nancy werd verkozen. Ze was een jaartje ouder, maar sapperloot een heel vriendelijke. Geen gedacht om ermee te trouwen ? *Nink gedomme*, ik wilde nog wat van het leven profiteren.”

— **Oorlog voorbij, dus terug naar Oostende...**

— **Dolf** : „Dat gebeurde met een soort Engelse maalboot. Triestig zicht wanneer we de met bunkers en kanonnen-trompen ontsierde Belgische kust naderden. Het weerzien met mijn geboortestad kon niet schraler : de hotels stonden er kolenzwart verwaarloosd bij, terwijl menige gebefonneerde ruimte tussen de straten een zicht op de dijk ontnam.”

— **Verloor je tijdens de oorlog een vriend ?**

— **Dolf** : „Roger Tibbe zou door de Duitsers in de Kerkstraat doodgeschoten zijn omdat hij na een bepaald uur nog buitenreed. De gebroeders Debeene die naast het café van Robert Tibbe woonden, liepen met hun sloop op een mijn.

Mijn Visserskaai... Sjongens toch, je gaat er als jochie van 13 weg en keert er terug als puber van 18. Je kent niemand meer, want je maats zijn verouderd en omzeggens niet meer herkenbaar. Constant Wynsberge was de eerste *oede moet* die me goeiedag toeriep.”

Weerzien met Oostende...

Dolf Dasseville bekent altijd goed zijn brood te hebben verdiend. Vooral dan in de

bouw bij het Brusselse Sotrahay : „Ik had er een *daguur* dat nog niet veel West-Vlamingen toen zullen verdiend hebben. Moest ik het geweten hebben, dan had ik nog veel vroeger de scheepsbouw verlaten. Ik vloek misschien in de kerk, maar — in tegenstelling tot de hoofdstad — zuigt men hier in de Vlaanders veel meer de werkmensen uit...”

„Altijd goed mijn brood verdiend”

— **'t Uitgaansleven in jouw Oostendse tijd ?**

— **Dolf** : „In 't Keuntje mocht je, vanwege de nagels, met soldatenschoenen niet op de gladde piste dansen. Rook de Valentino op de Groentemarkt wat te veel naar luxe, dan waren er volkse uitwegen — zoals de Minerva — genoeg op 't Hazegras bij Jan Blondeel, 'Petit-Casino' bij Guusten de trompettist en het Achturenhuis, wiens glinsterbol boven de danspiste verliefde koppeltjes alleen maar nog gekker maakte.”

— **Nogalwat cafeetjes aan de Visserskaai...**

— **Dolf** : „Heel wat populaire kroegen vrolijkten in 't weekend met accordeonist en batterist de dansgrage klanten op. Je had daarbij veel volkse zielen als *Neuze Bollenberge*, wiens zoon Pros mijn beste maat was. Ik ging er veel aan huis, in dat nest vol goede zangers als Lucy en Pete Monti. Al vond ik persoonlijk dat de moeder de beste stem van hen allemaal had. Om het nog eens bij *Neuze* te houden : hij dronk van 's morgens tot 's avonds... en werd tegelijk nog twee keer prins Carnaval van Oostende !”

— **Adieu bijzondere tijd ?**

— **Dolf** : „Oostende is niet meer zoals vroeger. Een dikke R.I.P. plakt vandaag op het stervend Oostendse Montmartre. In de onvergetelijke Langestraat spelen zich thans dingen af die je niet voor mogelijk houdt. Als je al niet huiswaarts keert met een pak slaag...”

— **Om tot de draad van onderstaand speciaaltje te komen, moeten we er *Amor* bijsluren : Dolf was nog militair toen hij trouwde met de Ma-**

rie-Louise Poittier, de cafédochter van De Sportman langs de Dr. Moreauxlaan. „Dolf was een pikzwarte lieverd die van tijd raar uit de hoek kon komen”. Het gezin Dasseville werd met zonen Redgy (47), Ronny (44), Sylvain (42), Franky (37), John (35), dochter Marleen (39) en negen kleinkinderen gezegend.

Op zeker ogenblik runden Dolf en Marie-Louise café Nieuwpoort aan het Hazegras, kant van de Limbourg. Al hebben ze het maar een jaar opengehouden dan was het voor Dolf en vrienden Fikken Stavelinck en Gaspard Schmidt voldoende om *De Orde van de Haas* op te richten. Carnavaleske groep die 16 jaar standhield en op zeker ogenblik van burgemeester Goekint de toelating kreeg om op het E. Feysplein een feesttent op te slaan.

Bestuurslid Gaspard Schmidt bracht het zover dat én de ouderen (mits een orgel) én de jongeren (mits orkest) naar de leutige carnavalzvier trokken. Mits 100 fr. entree en heel veel volk konden ze naderhand een cheque van 10.000 fr. overhandigen voor de minderbedeelden. De tent deed het twee jaar fantastisch.

— **Wat mis je vandaag speciaal ?**

De Orde van de Haas

— **Dolf** : „De vissers die met pluizak en panger naar de vistrap trokken om hun *dèlvis* te verkopen. Zo kon je vroeger aan de vistrap — waar thans het aquarium is — voor schamele 50 fr. een rijkdom aan tongpjes en platjes binnenrijven. *In de tied van Christus moesten zelfs amper 25 fr. worden neergedokt...* Sonnyboy, Dikke Guusten, Tjoerel met zijn papegaai en Zwarte Maria met al haar dochters zijn er niet meer. Net als *uze* Vismarkt, voor ravottende jongeren eens hét paradijs om te spelen !”

— **Waar staat Dolfs bar-kruk vandaag ?**

— **Dolf** : „In mijn stamcafé Saint Michel aan de grote kerk, waar kalm volk het haalt van ongewenste *neuzemakers...*”

Wie potje breekt, moet betalen

OCMW-steuntrekkers kunnen stout zijn...

Met deze uitspraak wil Dolf natuurlijk het OCMW niet tegen de schenen schoppen. Dat neemt volgens hem evenwel niet weg dat OCMW-steuntrekkers niet altijd vrij van zonde zijn...

Tot voor kort runde Dolfs dochter Marleen een frituur op de hoek Leffingestraat/Sint-Catharinaplein. „Daar was toch wel een steuntrekker die met een bal een neonverlichting kapotshotte. Een *batje* waarvoor mijn dochter 21.000 galletten moest opdraaien.”

— **Hoe reageerde Marleen?**

— **Dolf:** „Ze ging naar het OCMW waar men verzekerde dat betrokken persoon *maar* 19.000 fr. trekt en eventueel maandelijks 500 fr. zal moeten ophoesten. Dus zal mijn dochter alstublieft 3 jaar en zes maanden moeten wachten

vooraleer die 21.000 fr. afbetaald is.”

— **Straffe tabak als u het mij vraagt...**

— **Dolf:** „Op zekere dag was er zelfs een die los door de ruit van mijn dochters frituur was gesprongen. Weer 11.000 fr. onkosten en alweer een OCMW-steuntrekker.”

— **Ergens puur vandalisme...**

— **Dolf:** „Wie 't potje breekt, zou ook hier moeten betalen... Hogerhand zou pertinentier tegen vandalen moeten optreden als je ziet hoe boompjes worden uitgetrokken en mooie beplantingen *aan de kloten* worden gebracht.”

Formidabele klets... en alle Visserskaagordijnen wapperen naar buiten

Allereerste bom... was zeemijn

Toen de Duitsers op 10 mei 1940 zomaar het neutrale België binnenvielen, profiteerde (sic) ook Oostende van de bombardementen. In de kortste keren stond de Kapellestraat in brand... en miste een zeemijn het water om met een knal van jewelste op de begane grond rats naast het Istamboulcomplex te belanden. Op slag waren al de ruiten langs de Visserskaai gebroken en wapperden de gordijnen triestig en verweesd naar buiten...

Natuurlijk was paniek niet ver weg en menige reder en visser kropen met pak en zak in een vissersboot om Frankrijk of Engeland als veiliger oord op te zoeken. Niet wetende hoe drastisch en onvermurwd de Duitse pletwals al het Franse Duinkerke naar de keel greep.

— **Dolf:** „We waren met ma en twee jongere broers Raymond en Lievin thuis toen pa halsoverkop binnenviel met de woorden: *we zullen niets meepakken, we gaan zó mee met de maalboot!* Toen we na de

oorlog terugkwamen, was het meubilair er nog, maar klederen en het gewoon bruikbare was verdwenen...”

— **Hoe werden de Belgen in Engeland ontvangen?**

— **Dolf:** „In Southampton werden we zeer goed onthaald. Voordien waren Engelsen aan boord gekomen om de boot langsheen de mijnenvelden te leiden. Aan wal kregen we eten. We werden wel aan een onderzoek onderworpen: Engeland tilt hoog aan gezondheid.”

— **En toen Leopold II de**

wapens neerlegde...

— **Dolf:** „Dat werd niet in dank afgenomen: waarom heeft Zijne Majesteit niet samen met zijn ministers de plas overgestoken? Koningin Wilhelmina deed het toch ook. Zo klonk het!”

— **Je was 14, wat deed je dan over there?**

— **Dolf:** „In een vliegmachinesfabriek bracht ik het tot lasser. Merkwaardig dat de chef van dit bedrijf een Duitser was, die na 1914-18 in 't land van zijn Engelse bruid is blijven wonen.”

— **Er werd aldaar nogal gebombardeerd...**

— **Dolf:** „Ik heb de grote kerk in Londen gezien nadat men ze zo plat als een luis had vermorzeld. Maar ook onze fabriek werd op een nacht door bombardeurs van de kaart geveegd. Er waren heel veel doden. Amerikanen plaatsten evenwel terstond tenten om verder te kunnen werken...”

— **Veel angst gehad?**

— **Dolf:** „Nee, omdat ik weigerde in een schuilkelder te gaan slapen, kreeg ik van vader op mijn donder...”